

Хієпископъ кесарійскій, малко поскъсилъ зарадь славость-тѣ человѣческѣ, и та тѣи скъсена извършавѣ са въ недѣлѣ въ велики пости и въ други нѣкои празници. Подирь нѣколко години, свѣтый Іоаннъ Златоустъ, цариградскій архієпископъ, скъси іоще малко слѣжвѣ-тѣ на светаго Василіа, и тази негова слѣжвѣ остана, та са слѣжи сѣкій день; зашто-то подирь тойзи великій свещенникъ никой не е смѣилъ нито пѣкъ ще смѣе да ѣжъ бѣта, а нейни-тѣ молитви достигнахъ до най голѣмъ степенъ на свѣршенство-то, до кой-то умъ-а человѣческій може да са извѣе.

Писмо 3.

Най напредъ говорихъ ти на кѣсо за литѣргіѣ-тѣ, каква е была въ старо време, а сега ти са молѣжъ, да внимаваши, каква е днесъ. Азъ нещѣ да ти говорѣжъ за сички-тѣ работы, кои-то быватъ за литѣргіѣ-тѣ, а особенно за онѣзи работы, кои-то сѣ дозволени само на свещенникъ-а, ами ще са докѣчѣ само до молитвы-тѣ и обичли-тѣ, кои-то може да чѣе и види сѣкій, кой-то е въ църквѣ, и ще ти опишѣ владическѣ-тѣ слѣжвѣ, за да познаешъ ясно цѣлѣ литѣргіѣ.

Владика-та са приготвѣ за свѣтѣ-тѣ работѣ най напредъ съ тихѣ молитвѣ предъ дѣры-тѣ, кои-то сѣ дѣматъ и царски врата; и тѣ сѣ въ това време затворени и завѣса-та е распространа, кое-